

SECCIO D'ESPORTS

CAMPIONAT COPA AMATEUR i COPA "ALTAVEU" - GRUP C

Penya Joventut 2 - Abadessenc 1

El partit de campionat «Copa Amateur» que tingué lloc el passat diumenge al camp de la Penya Joventut entre el primer onze d'aquest club i el primer de l'Abadessenc, va despertar força interès i no obstant i el mal temps fou molt nombrós el públic que hi assistí.

No volem pas llençar al vol el nostre optimisme pel sol fet que la victòria fos pels colors locals, però si que estem satisfets d'aquest triomf dels nostres jugadors ja que aquest vingué després de 10 minuts de joc impetuós i enèrgic en el qual els onze defensors de la Joventut posàren tota l'ànima en la lluita, ço que els valgué la consecució dels dos gols que foren els que els portaren al triomf i a la desmoralització momentània dels seus contrincants.

Ara bé. A que cal atribuir aquesta reacció dels jugadors locals? Nosaltres, tot i reconèixer la voluntat en guanyar de que feren gala tots ells, hem de confessar que la victòria vingué quan, al donar-se compte els locals de l'inutilitat dels esforços de poder marcar l'Abadessenc al començament de l'encontre, fou llavors quant els nostres s'animaren i es llençaren a un fort atac que els col·locà per uns moments en amos absoluts del terreny sense que les línies defensives contraries podessin deturar aquell allau de bon joc i d'amor propi.

I és precisament així com es guanya. Amb joc viu i mogut, que no dongui ni temps al contrari a col·locar-se. Perquè jo crec que si l'equip de la Joventut en molts dels partits que ha efectuat hagués exhibit un joc semblant al de diumenge, altres resultats hauria obtingut.

El partit amb l'Abadessenc ha portat moltes ensenyances. La primera i indiscutible és que el futbol olotí pot i deu tenir valors nou i de vàlua que encara que joves, hem de contribuir a la seva formació definitiva. Perquè qui em negarà que diumenge passat al camp de la Joventut no hi havien uns quants jugadors joves, alguns quasi desconeguts encara en les lluites futbolístiques, i que no obstant són olotins i poden ésser bons jugadors i posar en el joc un entusiasme i una voluntat molt discutible de trobar en jugadors forasters que, amb alguna comptada excepció, es limiten, les més de les vegades, a venir a cobrar unes pessetes.

El partit de diumenge va ensenyar això i molt més. I cal tenir-les en compte aquestes ensenyances. Què hi vol dir que es perdin partits. No es perderan pas

sempre, i llavors el goig i la victòria serà més nostra perquè també seran ben nostres els jugadors que l'obtindran.

Tonant al partit hem dir que l'Abadessenc, que provaba nous elements, ens va decepcionar una mica i va fallar-li, com sempre, la decissió en el xutar a gol.

La primera part va acabar amb el resultat de 2 gols a 0 a favor de la Penya Joventut, aconseguits per en Vilanova i en Galceran. A la segona part en Vila aconseguí un nou gol que l'àrbitre anul·la fent tirar en el seu lloc un penal que, en Comalat el tirà fora. Poc després l'Abadessenc marea el seu únic gol en rematar un recó.

Per l'Abadessenc es distingiren en Mascarell, en Valldeperes, en Duran i el porter.

Per la Joventut d'Olot tots són digne d'elogi, però els que més es distingiren foren la defensa, en Vila, en Trayté, en Vilanova, i en Galceran.

L'àrbitre, força dolent.

A. E. Manlleu 3 - Olot F. C. 1

Diumenge passat el primer equip de l'Olot F. C. es traslladà a Manlleu per tal de disputar al titular d'aquella població un encontre de Campionat també corresponent al «Torneig Copa Amateur».

El fet de presentar-se incomplert l'onze de l'Olot, va facilitar la tasca al vencedor ja que fou manifesta la superioritat del Manlleu sobre l'equip olotí.

Amb aquesta nova victòria i tenint en compte el descompte de 4 punts i de 2 impositat com a penyora per la Federació al Ripoll i Rodenca, respectivament, col·loca al Manlleu en una bona posició per a fer-se amb el primer lloc ja que es classifica amb igualtat de puntuació amb aquests susdits equips.

Torneig Copa F. C. F. A.

PUNTUACIÓ

	P. J.	G.	E.	P.	PUNTS
Ripoll	5	5	0	0	6
Rodenca	5	4	0	1	6
Manlleu	5	3	0	2	6
Olot	4	1	0	3	2
Joventut	5	1	0	4	2
Abadessenc	4	0	0	4	0

Els Clubs Ripoll i Rodenca han estat penalitzats per la Federació amb 4 i 2 punts respectivament.

De Teatre

«Madame» i «Fanny» al Teatre Principal

Diumenge passat i al Teatre Principal de la nostra ciutat, hi actuà la Companyia Oficial de Teatre Català que dirigeixen els prestigiosos artistes Ramon Martori i Mercè Nicolau, en la qual hi figuren una selecció d'artistes de categoria com són la simpàtica Laura Bové, l'Enric Lluelles, en Lluís Torner, en Lluís Teixidor i mols d'altres, tots ells prou coneguts del públic olotí.

Les obres que posàren en escena foren: a la tarda, la finíssima comèdia de Lluís Elies «Madame», i a la nit, «Fanny» interessantíssima comèdia original de Marcel Pagnol, traduïda al català per Melcior Font.

Ja en la funció de la tarda aquesta prestigiosa Companyia ens demostrà el seu conjunt inmillorable avalat per una interpretació que vertaderament posà a prova les dots artístiques que posseeixen tots els components de la mateixa, principalment en Lluelles qui pot dir-se que en «Madame» es féu l'amo de l'escena.

En la representació de «Fanny», a la nit, podem assegurar que es varen superar tots ells per a viure els encertadíssims tipus que està dotada la magnífica producció teatral de Marcel Pagnol. En primer lloc cal remarcar l'encertada tasca de la senyora Laura Bové en el rol de Fanny. La seva clara dicció i el sentiment que en les escenes dramàtiques de l'obra va impregnar a llur interpretació, fou tanmateix ben notable. En Lluelles, també s'ens mostrà més artista que mai interpretant el tipus de «Sr. Panís», aquell home tot bondat i la única dèria del qual havia estat sempre el poder tenir un fill fidel continuador del ritme de la seva vida i dels seus negocis. Els demés artistes tots ells insuperables. El carter, el metge, és a dir tots els personatges d'aquesta meravellosa comèdia, foren interpretats de manera que en cada un d'ells s'hi endevinava l'ànima d'un actor de vàlua i conscient del seu treball.

El públic, molt nombrós, aplaudí amb entusiasme al finalitzar els 4 actes de que constava l'obra i sortí satisfet de debó.

Diumenge la companyia Martori-Nicolau ens demostraren que el nostre teatre, el Teatre Català, no és mort, ans el contrari, sinó que necessita obres com les que admirarem diumenge passat i sobretot uns actors amb dignitat professional per a representar-les com ells van fer-ho.